

Warszawa, 14 kwietnia 2021 r.

KILW/03211/02/21

Pan
Adam Zieliński
Dyrektor Departamentu Prawa Rolnego
i Środowiska
w Rządowym Centrum Legislacji

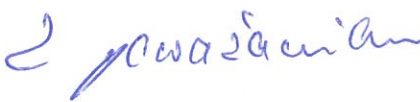
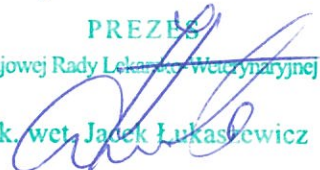
W związku z opublikowaniem na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji pisma z dnia 24 marca 2021 r. o sygnaturze RCL.DPRŚ.555.94/2021 skierowanego przez Pana Dyrektora do Pana Szymona Giżyńskiego Sekretarza Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi dotyczącego projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii, pragnę zwrócić uwagę, iż w ramach toczącego się procesu legislacyjnego nie przeprowadzono uzgodnień z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1140 t.j.) *Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej* (obecnie minister właściwy do spraw rolnictwa) **w porozumieniu** z *Ministrem Edukacji Narodowej* (obecnie ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego) **i po uzgodnieniu** z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określa, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe zasady uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii. Wystarczy powyższe porównać z brzmieniem delegacji ustawowej zawartej w art. 2 ust. 4 tejże ustawy gdzie wskazano, iż „*Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, uwzględniając zakres uprawnień zawodowych*

określony w art. 1 ust. 1 i 2.” żeby zauważyć, iż rola Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej w procesie ustalania trybu i szczegółowych zasady uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii nie ogranicza się wyłącznie do przedłożenia swojej opinii.

W przedmiotowym przypadku Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna została przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi potraktowana jako jeden z wielu podmiotów, do których przesłano projekt rozporządzenia celem zaopiniowania go i to z wyznaczeniem niezwykle krótkiego, kilkudniowego terminu, co w praktyce uniemożliwia rzetelne zapoznanie się z przesłanym projektem, gdyż Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna jest ciałem kolegiальnym w skład którego wchodzi 33 lekarzy weterynarii z terenu całej Polski.
Przedmiotowy projekt rozporządzenia ani rozwiązania w nim zawarte nie zostały w żaden sposób uzgodnione z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną.

W odniesieniu do przedmiotowego projektu rozporządzenia, nie miały miejsca żadne rozmowy ani uzgodnienia, a Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie podjęło nawet próby dialogu i nie przekazało Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej żadnej informacji zwrotnej dotyczącej kierowanych do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju pism dotyczących zmienianego rozporządzenia.

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

lek. wet. Jacek Łukasiewicz